

Frálík ólavsøka

Oddagrein

FRÍÐARLIG ólavsøka. So siga allir fjølmiðlar við ein munn og somuleiðis lægreglan. So tað man vera á einari leið.

SATT er, at munur er á nýtiðar ólavsøkum og teimum gomlu, sum tá tæ: vóru ringast, mest-sum vóru ein samanhangið bardagi frá Essaba og niðan til Sjóneikarhúsið tá liðið var á náttina. Jú víst eru fólk á ólavsøku bæði fríðarlig og skikkilg fyrri ikki um at tala minni drukkin enn fyrr.

EINKI man heldur vera at ivast í, at felagssangurin, sum øll fylkjast um um miðnáttaarleiðið ólavsøku-kvöld, eigur sín stóra lut í at júst hesin veitslu-dagurin endar so skilagott og tignarliga sum hann ger.

EITT tiltak, alt sum bara kann krúpa ella ganga fegið luttekur í, og sum saman við ólavsøku-gudstænastuni og tingsetanini og eitt nú kapp-róðrinum man vera hæddin á ólavsøkuni fyrri tey flestu.

UTTAN at tað tó skal fatast sum tjóðskaparligt sjálvrós, so er tað rættuliga einastandi, at so nógv í so ymiskum lag megna at verða so saman-trunkað uttan at nakar av álvara kennir seg traðk-aðan á tærnar. Jú, vissuliga ólíkt mongum av teimum hólavsum, vit frætta um uttaneftir frá stórum fólkahópum – og sum sagt ógvuliga ólíkt ólavsøkuni, sum hon onkuntið fyrr kundi vera.

GAMANÍ, so var tað við vánaligara sambandinum fyrr meira av eini fyrirtoku at fara á ólavsøku og tað eru tey sum halda, at meira keglið tá mundi standast av, at uppgerðirnar um ferð og hvat bert kundu fáast frá hondini hesa einu ferðina um árið. Kanska er nakað um tað, men nógv nýtiðar ólavsøkuferðingin við bili og harvið áneyðunum fyrri minni drykkjuskapi man eisini í stóran mun hava virkað við til tað betra.

JÚ sanniliga ein stak góð og fríðarlig ólavsøka, hóast til veður nakað vánaligar enn fyrirbodað og vit ivast ikki í, at vit øll seta okkum fyrri, at hon ikki av okkara ávum gerst verri næsta ár.

KANSKA er tað grenj, tá hugsað verður um fólkameingi hesar dagar, at heingja seg í eitthvørt, men sum vit øll tó áttu at kent okkum ov góð til. Hugsað verður ikki um at gera seg inn á fólk, men deyðar lutir, sum mangir eisini á hesi ólavsøkuni fingur okkurt knupsíð. Serliga verður hugsað um skilaleysu oyðingina av tí vøkstri, sum teir, ið fyrri býnum standa, við bit og slit hava hjúklað um alt farna ár, men sum heldur ikki slapp undan oyðing hesuferð.

VÍST var ólavsøkan góð og víst er fólksins fatan av skilagóðum ólavsøkuinnihaldi ment. Undan-tøkum kemst kanska ikki til lívs í eini handavend, men kanska høvdu eini ráð til eitt nú urtagarðs-rænarnar verið, at hesir fyrri at nótta teirra lögnu trongd, endavendu teirra egna urtagarði, áðrenn farið varð á ólavsøku.

ANNARS ein frálík ólavsøka!

Sosíalurín

Lesarabrøv

Viðmerking til borgarstjóran í Klaksvík

Nú vil borgarstjórin í Klaksvík ikki finna seg í at vera undir jarnhæli longur, og tað vil borgarstjórin í Tórshavn heldur ikki, sigur hann, og tað mugu so teir um, hvørjum teir finna seg í ella ikki, men eg sum borgari í Klaksvík má so pent finna meg í at liva við tí hægsta skattaprosentinum í landinum, og eg má eisini finna meg í, at kommunan, altoy eg og øll hini í komm-

ununi, skylda triggjar álíkn-ingar, so tað skal ikki nógv fantasi til at finna útav, hvør veruliga er undir jarnhælin-um, tað eru so hvørki borg-arstjórin í Klaksvík ella í Tórshavn.

Orðatakið sigur: At så-dan som du reder, skal du ligge.

Eg haldi at borgarstjórin í Klaksvík er bæði ósmæð-in og framligur, tað mátti onkur klokka kimað í heys-

inum á honum og fingið hann at hugsa sum so, at her er okkurt dundrandi galið við leiðsluni, tá ið komm-unan verður sett undir um-siting. Men so eidsørt, har er skraltóm. Var hann ein rættur maður, so vótti hann sætið og fór frá, hann so hevur so vánalig negativ tøl at vísa á, at tað er skammli-gt. Kommunurnar hava fingið ein skáa uppá 5 ár, tann sokallaða kommunu-

loysnin, so nú skuldi borið til at spart saman til at gjalda skuld niður við, so at her aftur kann skapast trivnaður og nøgdsemi mill-um borgararnar aftur. Men fyrirbils mugu vit so finna okkum í at liva undir hes-um korum eina tíð afturat, tíverri.

Borgari í Klaksvík
21.7.96

Latið ei søguna doyggja – men latið okkum halda okkum til sannleikan

Viðmerking

Sverre Midjord
skrivar

Í tveimum Dimmalætting-um hevur løgtingsmaðurin hjá Tjóðveldisflokkinum, Heini O. Heinesen, havt nakað av skrivning um tað, sum fór fram fyrri fimti ár-um síðani, tá fólkataktvøðan fór fram um ríkisfelags-støðu Føroya og Danmark-ar ímillum.

Í fyrri grein síni og seinnu við sigur Heini, at tað var ikki bara Sambands-flokkurin, sum hevði á-byrgdina av, at fólkataktvøð-an ikki bleiv fylgd, men at Javnaðarflokkurin og ser-liga javnaðarhøvdingin á Tvøroyri hevði við einum himlabrævi fingið donsku stjórnina at tileinkisgera at-kvøðuna og í staðin fyrri hevði virkað fyrri, at vit fingi ta støðu, sum vit hava í dag, ein ríkisfelagsskap.

Í seinnu grein síni endur-tekur Heini orðini um javn-

aðarhøvdingin á Tvøroyri, sum er P.M. Dam, sáli.

Eg meti ikki nakran nú-livandi politikara vera verd-an at umrøða tað arbeiði og tær gerðir, sum P.M. Dam sáli gjørdi, tí tær hava bert verið til gagns fyrri Føroya fólk. Hann var ein persón-ur, sum hugsaði um tann vanliga føroyingin, og eftir hann standa varðar, sum ikki kunnu vikast. Men Heini O. Heinesen heldur fram við at sipa til javnað-arhøvdingin á Tvøroyri, og sigur so harafurta í seinnu grein síni, at tann, sum hevur svarað honum undir dul-nevni, skuldi hildið seg til sannleikan. Tí eri eg samd-ur við Heina um, men til Heina er at skoyta uppí, at Javnaðarflokkurin og tann leiðarin, sum hann sipar til, ongantið var loysingarmað-ur og flokkurin er heldur ikki, hvørki tá ella nú, ein loysingarflokkur, og hevði flokkurin fylgt tí linju, sum var P.M. Dam's framhald-andi, so hevði støðan verið betri her á landi, tí Dam setti altíð viðurskiptini hjá Fø-roya fólkí fremst.

Og tað hann setti sær fyrri, tað framtíð hann við stuðli frá sínum veljarum. Tað var hansara politikkur, sum framtíð at vit fingi eina skipan, sum tryggjaði goml-um og sjúkum eina sømu-liga tilveru. Hann kravdi hetta av dønum, og at vit fingi somu skipan her heima, sum var í Danmark,

og tað bleiv framt, og lat meg skoyta uppí, at tað var hann persónliga, sum framtíð tað, at vit fingi eitt nýmótans Landssjúkrahús.

Hetta er søga, eins væl og tað er søga, sum tú Heini førir fram um tað, sum fór fram viðvíkjandi fólkataktvøðuni.

Men tað, sum hendir á tí politiska vígvøllinum í dag, er nakað, sum vit kunnu viðgera, tí vit hava sjálvir verið við at seta út í kortið. Latið ei søguna doyggja, men latið okkum halda okk-um til sannleikan. Tað er ikki ríkisfelagsskapurin, sum hevur fært okkum út í tað figgarliga óføri, sum vit enn ikki eru komnir burtur-úr. Vit hava sjálvir uttan nakað tikið við harraboðum, og tú Heini og tín flokkur hava so sanniliga verið við. Tann avgerðin, sum bleiv tikin, tá fólkaflokkurin bleiv ríkin úr Tinganesi og tit tóku yvir figgjamál, hon broytti einki, sum bar brá á sjálvstýrisleið.

Tit umsótu figgjamál og vóru saman við okkum við til at akta harraboð úr Dan-mark, í staðin fyrri tá at sagt: vit lata Løgtingið taka av-gerðina, so varð undir-skrivað og góðkent, bæði av tær og mær.

Hvi visti tjóðveldisflokk-urin ikki sína megni tá, og segði nei til krøvini úr Dan-mark? Tit høvdu møguleik-an, men brúktu hann ikki og sama var galdandi fyrri

sjálvstýrisflokkin og javn-aðarflokkin.

Vit aktaðu allir harraboð. Tá Heini O. Heinesen fleiri ferðir sipar til avgerð-irnar, sum P.M. Dam sáli sum flokksleiðari hjá javn-aðarflokkinum tók, so er bert at siga, at hann hevði veljarar sínar við í avgerð-um sínum, og tað hann og flokkurin framtíð, hevur verið tí føroyska samfelag-num at gagni.

Tann seinasta viðmerk-ingin til tín, Heini, um nið-urskrivingina av enska pundinum var tó ikki tann, sum tók sjóvinnubankan av fótum ta, vit vit eiga heldur at lata hetta liggja, tí teir, sum tá stóðu fyrri, eru ikki á lívi meira og tað sømir seg ikki at ríva gomul sár upp at bløða.

Um vit skulu viðgera politikk, so lat okkum halda okkum til tað, sum er farið fram tey seinastu árin, og ikki tað, sum hendi í 1946. Tann støðan, sum vit hava í dag, er ikki orsakað av heimastýrislógini, sum hevur verið til gagns fyrri Fø-roya fólk.

Heimastýrislógin er ikki orsökkin til ta støðu, vit hava í dag, men heldur undirbrot-tliga støða okkara, tín og mín, til tey harraboð, sum eru komnir frá donskum myndugleikum.

Sverre Midjord